

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.IV.35.698/2016/11.

A tanács tagjai: Dr. Kalas Tibor a tanács elnöke, Dr. Balogh Zsolt
előadó bíró,

Dr. Horváth Tamás bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: Dr. Bacskai Edinaügyvéd

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője: Dr. Zolnai Gábor jogtanácsos

A per tárgya: jogosulatlanul igénybe vett mezőgazdasági támogatás
visszakövetelése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Tatabányai Közigazgatási
és Munkaügyi Bíróság 3.K.27.216/2015/14. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
3.K.27.216/2015/14. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és az
alperes JHÁT-JF/409/2. (2015) számú és JHÁT-JF/410/2. (2015) számú
határozatait - az elsőfokú közigazgatási határozatokra is
kiterjedően - hatályon kívül helyezi és az elsőfokú hatóságot új
eljárásra kötelezi.

Az elsőfokú és a felülvizsgálati eljárás költségét a felek maguk
viselik.

A kereseti és felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2009. december 17-én támogatási kérelmet terjesztett elő a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Vidékfejlesztési Támogatások Igazgatósága elsőfokú hatóságánál falu megújítására és fejlesztésére igénybe vehető támogatás jogcímén. A kérelem szerint a felperes a támogatásból játszótér fejlesztését, illetve szabványosítását kívánta megvalósítani.
- [2] Az elsőfokú hatóság a 2011. május 4. napján kelt, 1357144771 (8208/1908/1/21/2010) számú határozatával a kérelemben foglaltaknak 12.519.298 Ft nettó kiadásra jutó támogatási összeg vonatkozásában helyt adott.
- [3] A felperes 2012. augusztus 3-án kifizetési kérelmet terjesztett elő, az elsőfokú hatóság a 2012. november 26. napján kelt, 1535009885 (208/1908/1/32/2010) számú határozatával e kérelemben foglaltaknak részben, 12.518.178 Ft támogatási összeg erejéig helyt adott.
- [4] A fenti támogatási jogosultság, illetve más projektek vonatkozásában az Európai Csalás Elleni Hivatal (a továbbiakban: OLAF) vizsgálatot indított, melynek eredményeképpen megállapította, hogy az Európai Unió pénzügyi érdekeit sértő visszaélés történt. Az OLAF megállapításait az OF/2011/0708/B4 számú zárójelentésben rögzítette.
- [5] Az OLAF jelentés alapulvételével az elsőfokú hatóság felülvizsgálta a 1357144771. számú határozatot és megállapította, hogy a támogatási határozat nem felelt meg a jogszabályi előírásoknak. Ezért azt 2014. augusztus 11. napján kelt 1675673733. számú határozatával a visszavonta és a támogatási kérelmet elutasította. Megállapította, hogy a felperesnek a támogatási határozat szerinti intézkedésben való részvételéhez fűződő jogosultsága a határozat jogerőre emelkedésének napjával megszűnik. Az elsőfokú hatóság felülvizsgálta a 1535009885. számú - a kifizetési kérelem tárgyában hozott - határozatot is, szintén megállapítva, hogy ez nem felel meg a jogszabályi előírásoknak, ezért azt 2014. augusztus 14. napján kelt 1675673632. számú határozatával visszavonta, egyben a felperes kifizetési kérelmét elutasította és kötelezte a jogosulatlanul igénybe vett 12.518.178 Ft támogatási összeg visszafizetésére. Kötelezte továbbá a felperest a jogosulatlanul igénybe vett támogatás bankszámlán történő jóváírásának napjától az elsőfokú határozat keltéig számított mindenkorin jegybanki alapkamat kétszeres mértékének megfelelő kamattal, azaz 1.622.389 Ft-tal növelt összeg, mindösszesen 14.140. 567 Ft visszafizetésére.

- [6] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2015. január 15. napján kelt JHÁT-JF/409/2. (2015) határozatával a támogatási kérelmet visszavonó döntést helybenhagyta. Az alperes szerint az elsőfokú hatóság a tényállás tisztázási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett azzal, hogy az OLAF jelentése alapján rögzítette a tényállást. Indokolása szerint a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50. § (4) bekezdése értelmében az OLAF zárójelentése okirati bizonyítéknak minősül, mivel az 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, valamint az 1074/1999/EURATOM tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 883/2013/EU, EURATOM rendelet (a továbbiakban: EURATOM rendelet) 11. cikk (2) bekezdése szerint az OLAF által készített vizsgálati jelentések a közigazgatási vagy bírósági eljárás során elfogadható bizonyítéknak minősülnek abban a tagállamban, ahol azok felhasználása szükségesnek bizonyul, ugyanolyan módon és ugyanolyan feltételek mellett mint az adott ország nemzeti közigazgatási vizsgálói által készített jelentések.
- [7] Az alperes az OLAF jelentés alapján rögzítette, hogy a támogatási jogosultság felhasználása során visszaélésre került sor, mert az igényelt támogatási összeg reális értékét igazolni hivatott árajánlatokon a tényleges piaci árnál magasabb összegek kerültek feltüntetésre, amelynek következtében a beruházás tényleges bekerülési költségénél magasabb kötelezettségvállalási összeg került jóváhagyásra.
- [8] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2015. január 21. napján kelt, JHÁT-JF/410/2. (2015) határozatával helyben hagyta a kifizetési kérelmet visszavonó elsőfokú határozatot is.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [9] A felperes a másodfokú közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálatát kezdeményezte. A bíróság az ügyeket egyesítette.
- [10] A felperes kereseti kérelmében előadta, hogy az alperes több ponton megsértette a közigazgatási hatósági eljárás alapelveit, így a Ket. 1. § (1), (2) és (4) bekezdésében, valamint 2. § (3) bekezdésében és a 4. § (1) bekezdésében foglalt alapelveket. A felperes hivatkozott arra, hogy a hatóság nem tett eleget tényállás-tisztázási, illetve indokolási kötelezettségének. Álláspontja szerint az OLAF jelentés nem volt alkalmas a felperes tekintetében arra, hogy a hatóság erre alapozva hozza meg határozatát, mivel a jelentés csak általánosságban tesz megállapításokat. A felperes kifogásolta azt is, hogy az OLAF jelentést, mint okirati bizonyítékot az eljárás során nem ismerhette meg, mivel a határozat kézbesítését megelőzően senki nem

informálta annak létéről, illetve tartalmáról.

- [11] A felperes szerint az alperes az ügyben helytelen ténybeli következtetéseket vont le, iratellenesen állapította meg a tényállást. Előadta azt is, hogy a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény (továbbiakban: MVH Eljárási törvény) 69. § (1) bekezdésének d) és e) pontjaiban, valamint a (2) bekezdésében foglaltak megsértése nem valósult meg, így az elsőfokú hatóságnak csupán egy éven belül lett volna lehetősége a támogatási jogosultságok biztosító határozat visszavonására, amihez képest az elsőfokú döntés időn túli és jogszabálysértő.
- [12] A felperes szerint az alperes JHÁT-JF/410/2 (2015) határozata jogszabálysértően alkalmazta a kamatszámításra vonatkozó jogszabályokat is, mivel az MVH Eljárási törvény 69. § (6) bekezdése alapján a támogatás visszafizetését kamat nem terheli.
- [13] Alperes érdemi ellenkérelmében a kereseti kérelem elutasítását és felperes perköltségekben való marasztalását kérte a bíróságtól.

Az elsőfokú ítélet

- [14] Az ügyben eljáró Tatai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 3.K.27.216/2015/14. számú ítéletében a JHÁT-JF/410/2. (2015) számú határozatot az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot a kamatszámítás vonatkozásában új eljárásra és új határozat hozatalára kötelezte; a felperes ezt meghaladó keresetét elutasította.
- [15] A bíróság szerint az alperes a tényállás-tisztázási kötelezettségének eleget tett, a Ket. 50. § (1) és (4) bekezdése, illetve az EURATOM rendelet 11. cikk (2) bekezdése alapján jogszerűen alapította döntését az OLAF jelentésre. Az OLAF jelentés az alperes támogatási jogviszonyát is érintően rendszerszintű szabálytalanságot tárt fel, amely szerint a megvalósítandó beruházásokat túlárazták, a beruházás áfa-tartalmának megfelelő összeget pedig a támogatást igénylő önkormányzatok egy alapítványon keresztül visszakapták. Maga az OLAF jelentés is a támogatási összeg visszakövetelésére tett javaslatot. A bíróság rögzítette, hogy az OLAF jelentést a hatóság - a vonatkozó jogszabályok szerint - az eljárás során okirati bizonyítékként felhasználhatta.
- [16] A bíróság a Ket. bizonyítékok ismertetéséről szóló 70. § (1) bekezdését az eljárás megindításával összefüggésben értékelte. Megalapozatlannak találta a felperes a Ket. 70. §-nak megsértésére való hivatkozását, mivel az MVH eljárásai törvény 12. § (2) bekezdése értelmében mezőgazdasági támogatási ügyben nem

alkalmazhatók a Ket. eljárás megindítására vonatkozó rendelkezései. A bíróság szerint mindezek alapján a Ket. 70. § (1) szerinti értesítési kötelezettség elmaradása a felperes irányában nem értékelhető jogszabálysértésként.

[17] Az elsőfokú bíróság bizonyítási teherről adott tájékoztatása szerint a felperesnek kellett bizonyítania, hogy az alperes nem a jogszabályoknak megfelelően járt el. A bíróság szerint a felperes nem bizonyította, hogy az MVH eljárási törvény 69. § (1) bekezdés d) és e) pontjában meghatározott szabályszegések nem valósultak meg.

[18] Az elsőfokú bíróság osztotta ugyanakkor a felperes kamatszámítással kapcsolatos érveit. A bíróság álláspontja szerint a kamatszámítás kezdő időpontját, tekintettel az európai uniós jog elsőbbségének elvére, a 65/2011/EU bizottsági rendelet 5. § (2) bekezdése, illetve 796/2004/EK rendelet 73. § (3) bekezdése alapján és nem az MVH eljárási törvény 69. § (5) bekezdése alapján kell meghatározni.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[19] A felperes felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a jogerős ítélettel szemben, melyben kérte a jogerős ítélet, valamint az alperes határozatainak - az elsőfokú határozatokra kiterjedő - hatályon kívül helyezését.

[20] A felperes szerint az ítélet jogszabálysértő, mivel a perben becsatolt OLAF jelentésnek, a tényállás tisztázása nélkül nem lehetett volna az EURATOM rendelet 11. § (2) bekezdésében foglalt bizonyító erőt tulajdonítani. Véleménye szerint az OLAF jelentésnek a perben becsatolt szemelvényei nem fogadhatók el olyan okiratnak, amelyre a határozatokat alapítani lehetne. Hangsúlyozta továbbá, hogy a jelentés kiadását megelőző eljárásban sem volt lehetősége érdemben nyilatkoznia. Ezzel összefüggésben kiemelte, hogy a zárójelentés szerint a vizsgálat öt, véletlenszerűen kiválasztott önkormányzatra terjedt ki, a mellékletben nevesített többi önkormányzattal kapcsolatban - mint amilyen a felperes önkormányzat is - kizárólag azt a megállapítást tartalmazza, hogy az OLAF 145 projektet azonosított, amelyet vizsgálat által feltárt rendszer "érinthesett"; azaz a jelentés szerinti minősítés jelen esetben feltételezett. A felperes tekintetében vizsgálat nem került lefolytatásra. A felperes meglátása szerint az MVH által közokirati formában 2012. november 7-én kiállított jegyzőkönyv is alátámasztja a beruházás szabályszerű megvalósulását és elszámolását.

[21] A felperes hangsúlyozta továbbá, hogy az ítélet megállapításával ellentétben nem azt kifogásolta, hogy az eljárás megindításáról nem értesítették, hanem azt, hogy a hivatalból

indított eljárásban a bizonyíték megismerési jogával és a nyilatkozattételi jogával nem élhetett.

[22] Előadta, hogy ha az alperesnek az MVH Eljárási tv. 69. § (1) bekezdés d)-e) pontjaira és (2) bekezdésére történő hivatkozást nem sikerült alátámasztania, akkor a határozat kézhezvételét követő egy éven túl történt határozat-visszavonás sérti az MVH Eljárási tv. 57. § (1) bekezdését.

[23] A felperes hivatkozott továbbá az 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 336/A. § (2) bekezdésére, amely alapján - a felperes szerint - az alperest terhelte a bizonyítási kötelezettség, amelynek nem tett eleget.

[24] Az ÁFA finanszírozással kapcsolatban tett ítéleti megállapításokkal összefüggésben a felperes hangsúlyozza, hogy az ÁFA-t megfizette, ennek ellenkezőjét nem bizonyították a közigazgatási eljárásban.

[25] A felperes hangsúlyozta végül, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta a kereseti kérelem azon pontját, amely szerint az alperes akkor is törvénysértően járt el, amikor nem vette figyelembe a 796/2004/EK bizottsági rendelet 68. cikk (1) bekezdésében írt mentesítésre vonatkozó lehetőségeket figyelemmel arra, hogy a felperes a hatósági eljárás során végig együttműködött az elsőfokú hatósággal, amely így a tények teljes birtokában döntött a kifizetés megítéléséről és folyósításról.

[26] Az ügyben az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nyújtott be, amelyben kérte a jogerős ítélet hatályában való fenntartását. A felperes az ellenkérelemre észrevételt tett.

A Kúria döntése és jogi indokai

[27] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint megalapozott.

[28] A felülvizsgálati kérelem alapvetően az elsőfokú bíróság ítéletének alperesi tényállás-tisztázási kötelezettségre vonatkozó megállapítását és indokolását, ezzel összefüggésben pedig a bizonyítási teher alkalmazását vitatta.

[29] A felülvizsgálati kérelem elbírálásához mindenek előtt abban a kérdésben kell állást foglalni, hogy az OLAF jelentésének mi a státusza a közigazgatási eljárásban. Vagyis a közigazgatási eljárásban az ügyféllel meg kellett volna-e ismertetni a dokumentumot, illetve az ügyfelet megillették volna-e azok a jogok, amikkel a közigazgatási hatósági eljárásban rendelkezik.

[30] A 883/2013 EU EURATOM rendelet 11. cikk (2) bekezdése szerint:
„Az ilyen jelentések és ajánlások elkészítése során figyelembe kell venni az érintett tagállam nemzeti jogát. Az ennek alapján elkészített jelentések a közigazgatási vagy bírósági eljárás során elfogadható bizonyítéknak minősülnek abban a tagállamban, amelyben azok felhasználása szükségesnek bizonyul, ugyanolyan módon és ugyanolyan feltételek mellett, mint az adott ország nemzeti közigazgatási vizsgálói által készített jelentések. A jelentésekre a nemzeti közigazgatási vizsgálók által készített közigazgatási jelentésekre alkalmazott értékelési szabályokkal azonos értékelési szabályok vonatkoznak, és az ilyen jelentésekkel egyenértékű bizonyítékként kell figyelembe venni őket.”

[31] A mezőgazdasági támogatások tekintetében, azaz a különös szintjén, az uniós jogba illeszkedően az akkor hatályos 65/2011/EU rendelet [A Bizottság 65/2011/EU rendelete (2011. január 27.) a vidékfejlesztési támogatási intézkedésekre vonatkozó ellenőrzési eljárások, valamint a kölcsönös megfeleltetés végrehajtása tekintetében az 1698/2005/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról] 4. cikke tartalmazza az ellenőrzés alapelveit.

[32] E szabályoknak a magyar jogba illeszkedése a következő. A különös eljárási szabályokat az MVH eljárási törvény 12. § (2) bekezdése tartalmazza:

„Az e törvény hatálya alá tartozó közigazgatási hatósági eljárásokban nem alkalmazhatók a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló törvénynek az eljárás megindítására, a kérelem benyújtása és a hiánypótlási felhívás során az ügyféltől be nem kérhető adatok és mellékletek körére, valamint az eljáró hatóság által az ügyfél kérésére a más hatóságtól beszerzendő adatokra vonatkozó rendelkezései.”

[33] Kérdés, hová kell sorolni az ügyben kérdésessé tett ügyféli jogokat. Az ítélet alapvetően az eljárás megindítása körében helyezte el. Az az MVH eljárási törvény 12. § (2) bekezdése szerinti különös szabály az eljárás megindítását saját rendelkezési körébe vonja, ahol tehát a Ket. szabályai nem alkalmazhatók.

[34] Jelen esetben azonban a sérelmezett határozat nem az eljárás megindításával, hanem a bizonyítékok megismerésével összefüggő ügyféli jogokat érinti. A Kúria korábbi döntéseiben, ugyanezen OLAF jelentés kapcsán és a jelen ügy tényállási elemeivel lényegében megegyező korábbi esetben már vizsgálta. Ezen ítéletekben (Kfv. IV.35.651/2016/8 és Kfv. IV.35.543/2016/5) a Kúria megállapította, hogy az ügyfél értesítése nem vonható minden határon túl az eljárás megindítása tárgykörébe, hiszen nyilvánvalóan alapjogi kérdés, hogy az őt érintő eljárásról, a beszerzett bizonyítékokról megfelelő módon tudomása van-e. Éppen ezért a MVH eljárási törvény 12. §. (2)

bekezdésében írt különös szabály nem alkalmazandó jelen esetben, ehelyett a Ket. 70. § (1) bekezdése szerinti, a "Bizonyítékok ismertetése az ügyféllel" cím alatt tárgyalt rendelkezés lesz irányadó, miszerint:

„Ha a hatóság az ügyfélnek az eljárás megindításáról való értesítését mellőzte, és az ügyben bizonyítási eljárást folytatott le, annak befejezésétől számított nyolc napon belül értesíti az ügyfelet, hogy az - az iratokba való betekintés szabályai figyelembevételével - megismerhesse a bizonyítékokat, azokra nyolc napon belül észrevételt tehesen, élni tudjon nyilatkozattételi jogával, és további bizonyításra irányuló indítványt terjeszthessen elő.”

[35] Ez a rendelkezés az eljárás megindításától már teljesen független és összhangban van az eljárás megindítását értesítés nélkül kivételesnek tekintő rendelkezéssel is, azaz a Ket. ezen szabályai már közvetlenül érvényesülhetnek a mezőgazdasági támogatási ügyekre is.

[36] Ebből következően az OLAF-jelentést az ügyfél értesítése szempontjából a Ket. szabályaival összhangban lehet bizonyítékként felhasználni. A Ket. 70. § (1) bekezdése alapján való ügyféli jogoknak ennek során érvényre kell jutniuk. Ellenkező esetben sérül a szabály, amit nem lehet kisebbiteni úgy, hogy az eljárás kimenetelére nincs érdemben hatása.

[37] Az OLAF zárójelentése közigazgatási eljárásban való alkalmazhatóságáról a Kúria már más ítéletében is döntött. A Kfv. V.35.299/2016/7. számú ügyben megállapítást nyert, hogy az „Európai Csalás Elleni Hivatal által (...) továbbított Final Report (zárójelentés), továbbá az EURATOM rendelet 11. cikke szerint elküldött ajánlások továbbításának nincs kötelező ereje a nemzeti hatóságokra, ezek saját hatáskörükben eljárva döntenek a megteendő intézkedésekről. A zárójelentésre a nemzeti közigazgatási vizsgálók által készítettett közigazgatási jelentésekre alkalmazott értékelési szabályokkal azonos értékelési szabályok vonatkoznak, és az ilyen jelentésekkel egyenértékű bizonyítékként kell figyelembe venni őket. ...[A] Kúria azt állapította meg, hogy téves az a jogértelmezés és jogalkalmazás, mely szerint önmagában a zárójelentés olyan bizonyíték, amely alapot ad érdemi hatósági, bírósági döntés meghozatalára, a felperessel szemben fizetési kötelezettség megállapítására.”

[38] A fenti megállapítást az Európai Bíróság OLAF-jelentések státuszát értelmező ítélkezési gyakorlata is megerősíti. A vonatkozó döntések értelmében az OLAF zárójelentésbe foglalt megállapításai nem vezethetnek automatikusan bírósági vagy hatósági eljárás megindításához, mivel a hatáskörrel rendelkező hatóságok szabadon dönthetnek a végleges jelentés alapján meghozandó intézkedésekről (a T-29/03. sz., Comunidad Autónoma de Andalucía

kontra Bizottság ügyben hozott végzés 37. pontja., a T-309/03 Manel Camós Grau kontra Bizottság ítélet 51. pontja, a T-193/04 Tillack kontra Bizottság ítélet 69. pontja).

[39] Az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikk (3) bekezdése szerinti jóhiszemű együttműködés elve arra kötelezi a nemzeti igazságügyi hatóságokat, hogy miután az OLAF megfelelően továbbította számukra az információkat, alaposan megvizsgálják az információkat, és levonják belőlük az uniós jog betartásának biztosításához szükséges következtetéseket, adott esetben, ha indokoltnak tartják, bírósági eljárások megindításával. Ez a vizsgálati kötelezettség azonban nem jelenti az EURATOM rendelet 11. cikk (2) bekezdésének olyan értelmezését, amely szerint a tagállami hatóságoknak meghatározott intézkedéseket kellene tenniük, mivel az ilyen értelmezés megváltoztatná az uniós jogi kötelezettségek végrehajtása érdekében előírt feladat- és hatáskörmegosztást (a T-193/04. sz. Tillack kontra Bizottság ítélet 72. pontja; T-193/04. R. Tillack kontra Bizottság végzés 33. pontja)."

[40] A jelentések, amelyekkel az OLAF vizsgálatai végződnek, tartalmazzák a megállapított tények mellett az azokból levont következtetéseket, valamint a fegyelmi és büntetőjogi intézkedéseket illető ajánlásoknak az ismertetését, amelyeket az OLAF szerint a jelentések alapján a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságainak, valamint az érintett intézményeknek meg lehetne hozni. Bár az OLAF javasolhatja a jelentéseiben az érintett személyeknek sérelmet okozó kötelező joghatással rendelkező aktusok meghozatalát, az e tekintetben adott véleménye *semmilyen, még eljárási kötelezettséget sem jelent azon hatóságok számára, akiknek címezték.* (T-309/03 Manel Camós Grau kontra Bizottság ítélet 50. pontja.)

[41] Az Európai Bíróság ítélkezési gyakorlatából, valamint a Kúria fent idézett Kfv.V. 35.299/2016/7., Kfv.IV. 35.651/2016/8 és Kfv.IV. 35.543/2016/5 számú határozataiból az következik, hogy az OLAF zárójelentések bizonyítékként ugyanolyan módon figyelembe vehetők, mint a tagállami hatóságok közigazgatási jelentései, ugyanakkor nem alapozhatnak meg olyan eljárási lépéseket, amelyek az alapul fekvő közigazgatási eljárás ügyfelének jogi helyzetét megváltoztatnák. Mindez ellentétes volna az Alapjogi Charta 47. cikkében rögzített védelemhez való joggal is. Ezen elv értelmében azon határozatok címzettjei számára, amelyek e címzettek érdekeit érzékelhetően érintik, lehetővé kell tenni, hogy hasznosan kifejthessék álláspontjukat azon elemekkel kapcsolatban, amelyekre a közigazgatási szerv határozatát alapozni kívánja (C-349/07. sz. Sopropé ítélet 36. pontja, C-32/95. P. sz. Bizottság kontra Lisrestal és társai ítélet 21. pontja és a C-462/98. P. sz. Mediocurso kontra Bizottság ítélet 36. pontja).

[42] A fentiek alapján a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet sérti a Pp. 221. § (1) bekezdését.

[43] A Kúria a jogerős ítéletet és az alperes határozatát az elsőfokú határozatra kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte. A Kúria az új eljárásra azt az iránymutatást adja, hogy a hatóságnak az Eljárási tv. és a Ket. garanciális szabályainak a betartásával le kell folytatnia a bizonyítási eljárást, amelyben az OLAF jelentés mint egy bizonyíték használható fel.

Alkalmazott jogszabályok:

[44] Az Európai Parlament és a Tanács 2013. szeptember 11-i 883/2013 EU EURATOM rendelete 11. cikk (2) bekezdés; a Bizottság 2004. április 21-i 796/2004/EK rendelet 68. cikk (1) bekezdés; 2004. évi CXL. törvény 29. §, 50. §, 70. §; 2007. évi XVII. törvény 12. § (2) bekezdése; 1952. évi III. törvény 336/A. § (1) bekezdés

Záró rész

[45] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a felperes kérelmére a Pp. 274. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

[46] A Kúria a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 81. § (1) bekezdés alapján döntött úgy, hogy a kereseti-és felülvizsgálati eljárás költségét a felek maguk viselik

[47] Az illetékekről való rendelkezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. §-án alapul.

Budapest, 2017. október 17.

Dr. Kalas Tibor s. k. a tanács elnöke, Dr. Balogh Zsolt s. k. előadó bíró, Dr. Horváth Tamás s. k. bíró